

Bestemmelse som den, der indeholdes i Mindretallets Forslag. Jeg skal tillade mig, for at gjøre min Opfattelse af Sagen klar, at gaae noget nærmere ind paa den hele Betydning, som et saadant Forslags Vedtagelse vil have. Det maa vel fastholdes, hvorm Talen er. Naar Lovforslaget bliver ophøiet til Lov med den Bestemmelse, dette Forslag indeholder, hvorledes vil da Sagen stille sig? Det vil da blive Tilfældet, at ikke blot for Frederiksberg, men ogsaa for den øvrige nære Omegn af Kjøbenhavn vil § 1 strax træde i fuld Virksomhed; der vil altsaa, ganske uafhængigt af hele Bygningsafgiftsbestemmelsen, indtræde den attraaede Frihed med Hensyn til den Handels- og Haandværksdrift, med Hensyn til hvilken der nu er fastsat Indstrænkninger for de Kjøbstæderne nærmest liggende Dele af Landet. Hvad der bliver tilbage, er væsentligt ikke Andet end Retten til forskjellige Arter af Værtshushold, Brændeviinsudfykknings og Brændeviinsbrænderi o. s. v., der omfattes af Bestemmelsen i § 2; med Hensyn til disse vil Berettigelsen ikke indtræde strax ved Lovens Emanation, men være betinget af, at vedkommende Commune anbrager hos Indenrigsministeren paa at opnaae en saadan almindelig Afgang til Udøvelsen af disse Næringsveie efter sædvanligt Næringsbeviis, altsaa uden Bevilling, for Communen eller Districter af Communen — thi saaledes ere netop Udtrykkene i § 2 — naar, som sagt, Justitsministeriet og Indenrigsministeriet ikke have Noget derimod at erindre. Spørgsmaalet er altsaa med Hensyn til dette Endringsforslag, hvorvidt det kan ansees billigt og retfærdigt, at Kjøbenhavns Bygningsafgift lægges paa de Dele af Frederiksberg Sogn, der ligge indenfor Pilealleen og Falconeralleen, for at de kunne opnaae Afgang til at drive disse Næringsveie. Det er nu en Selvfølge, at Communen ikke vilde kunne ansee sig for berettiget til at indkomme med et Andragende herom, naar det maatte findes, at det virkelig vilde medføre Ubillighed ligeoversfor Beboerne af denne Deel af Communen i det Hele, og der behøves vistnok neppe nogen lang Overveielse for at indsee, at dette maatte siges med fuld Føie at ville blive Tilfældet. Hvori bestaaer nu Forskjellen mellem Bygningsafgiften for

Kjøbenhavn og Bygningsafgiften for Landet og Kjøbstæderne? Dette er tidligere blevet anført af den ærede Nigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (L. E. Larsen), men jeg troer dog ikke aldeles fuldstændigt, skjøndt han veed nok saa god Vefked om dette Forhold som jeg. Jeg skal i alt Fald, for at det kan staae klart, meddele, at Forskjellen er den, at for Bygninger i Kjøbstæderne svares en Bygningsafgift af fra under 1 Sk. og indtil et Maximum af 3 Sk. pr. □ Alen efter Bygningernes Værdi, og at der for Bygninger i Kjøbenhavn svares indtil $4\frac{1}{8}$ Sk. pr. □ Alen. Maximum af Bygningsafgiften kommer til Anvendelse, naar Eiendommene have en Værdi af 4,000 Rd., og det er altsaa med Tillæg af over $\frac{1}{3}$, at Afgiften kommer til at hvile paa disse Bygninger som en fast Afgift. Men naar man nu seer hen til den hele Bestaffenhed af det District, hvorm der her er Spørgsmaal, og som dog vil være en heel Deel af den ærede Forsamlings Medlemmer bekendt, forekommer det mig virkelig at maatte stille sig som i høieste Grad ubilligt og uretfærdigt, om man ser at give Afgang til de Rettigheder, der her er Tale om, til forholdsvis saa Steder, skulde lægge en saa betydelig forhøiet Afgift paa de mange andre Steder, der paa ingen Maade ville have Godt deraf, og ogsaa efter deres hele Bestaffenhed og hele Velggenhed ere saa langt fra at kunne sammenlignes med den egentlige Kjøbenhavns By, at denne Forskjel maa være iøinesfaldende for Enhver, der blot vil vandre ud ad Gamle Kongevei eller Frederiksbergallee. Det vilde jo ogsaa med Føie kunne siges, at man saameget mindre kunde have Grund til netop for dette District at lægge en saadan Byrde paa Fleertallet af Stederne, der saa lidet kvalificere sig dertil, som netop denne Deel af Sognet med forholdsvis større Tæthed allerede nu i saa fuldt et Maal, som man kan ønske sig, vil kunne faae de Fornødenheder, der her er Spørgsmaal om, og som væsentligt reducere sig til Spiritus. Jeg vil føie hderligere til, at jeg virkelig efter Lovens Affattelse ikke seer Andet, end at Communen, efter Overveielse netop af disse Hensyn, ikke vil fremkomme med Andragende om en saadan Afgang, naar dettes Bevilgelse